

یک شاخه گل برنامه شماره ۱۱۷ (زلف تو) آهنگ مجوبی، ترانه ربی معصری، درهایون

گوینده آقا زارادو:

یک شاخه گل برنامه شماره ۱۱۷

روینک: (شعر از دکتر علی اصغر حریری)

نیکوست هواخواه گل روی تو بودن  
دل باختن و عاشق دبحوی تو بودن  
بار غم تو بودن و ناز تو کشیدن  
جان دادن و پیمان و صلش تو کشیدن

آقایان علی تجویدی و ناصر اقتحاح نغانی مشرک درهایون به یادگاری گذارند.

خوایم چو تو زیبا سنی داشته باشم  
من پر چشم عشق تو برافراشته باشم  
تابی غمم شانه آمال نماند  
تا مردهم از عشق تو دیوانه نخوانند

آقایان حسن کسایی و ناصر اقتحاح به اتفاق آقای تجویدی نغانی ضربی اجرامی کنند.

ایاتی را که شنیدید از دکتر علی اصغر حریری است که کرچه سالیان درازد کشورهای  
با احترامی بسبر برده و به تحصیل پزشکی و داروسازی پرداخته، در شریعت اصول و قواعد عروضی  
و در سبک پیروی استادان سخنور ایران است. دکتر حریری در رشته های مختلف شعر، توصیفی  
انتقادی، اخلاقی و عشقی اشعار پر مغزی دارد از آن جمله است ابرودود که قطعه ای است  
انتقادی و اخلاقی.

استاد مرتضی خان مجوبی در آمد هایون را آغاز می کند.

کمال کسان را به عنوان مسج) ۲  
چو قدر از لقب زاید در قاب قلب  
که عنوان خرد رانه میزان بود  
به ناحق به خود بستن آسان بود  
دو تن کبر برابر به عنوان بود  
برابر نباشد به فرهنگ و هوش

(نیمین به اوج هوا دو دو ابر) ۲

تا آن حر دو بر چشم یکسان بود

آقای محجوبی بچنان در آمد بایون رامی نوازد.

نیمین به اوج هوا دو دو ابر

تا آن حر دو بر چشم یکسان بود

(یکی زاده آتش است و حریق) ۲

دگر مرده آب و باران بود

نظر باید و دیده معرفت

که میندبه ذات این جدا زان بود

از آن دیده مرد گریان شود

وزین چهره ورد خندان بود

آقای محجوبی نغاتی دلنشین و کوتاه در بایون می نوازد.

خواهم قلم از دست طبیعت بستانم

تا بار دگر چون تو بخاری بخارود

ادامه پیانوی آقای محجوبی و فرود و پس اسنگ ترانه آغاز می شود.

ترانه: (شعر از ربی معیری)

چون زلف تو ای جاناد عین پریشانی

چون باد سحر گاهم در بی سرو سامانی

من خاکم و من کردم من اسلم و من دردم

تو مهری و تو نوری تو عشقی و تو جانی

خواهم که تراد بند نشانم و نشینم

تا آتش جانم را نشینی و بنشانی

راز من و ناز تو، می دانی و می دانم

قدر تو و عشق من می دانم و می دانی

در سینه سوزانت مستوری یا مجوری

در دیده بیدارم پیدایی و پنهانی

ای ساقی نوشین لب درستی و در پانی

من چشم تو را خوانم تو اشک مرا خوانی

روشنک:

پیوسته دلت شاد و بست خندان باد.

گوینده آقا از رادیو:

شاخه گل‌گی که نشر شده شماره ۱۱۷ بود که با صدای خانم مرضیه تنظیم گردیده، آهنگ در  
بایون از آقای مرتضی محجوبی، ویولن آقای تجویدی، نی آقای حسن کسایی، کوبنده روشنگ.

مدت اجرای برنامه ۱۴ دقیقه و ۳۱ ثانیه است.

### توضیحات:

برنامه ای که بر سمع و نظر عاشقان گمارید با شماره ۱۱۷ شاخه گل به ثبت رسیده که قبلا  
در گلهای رنگارنگ شماره ۱۱۷۸ اجرا شده. با نکلونه که در معرفی آمده آهنگ ترانه از آقای  
مرتضی محجوبی است و شعر ترانه هم از آقای ربی معیری است که در معرفی گفته شده.  
در قسمتهایی که آقای تجویدی سلونوازی می‌کند از ویولن صدای کمانچه خارج می‌شود  
حال آن که نوازنده کمانچه ای وجود نداشته و خود آقای تجویدی با ویولن این صدا را ایجاد  
کرده. تمام اشعار متن برنامه از دکتر علی اصغر حریری است که در دیگر برنامه‌ها اثری از  
وی دیده نشده ولی چندرشته بوده که از این شاعران گننام در برنامه‌های شاخه گل سخن به میان آمده و اندکی از اشعارشان را به شنوندگان معرفی  
کرده اند.

توجه: کلیه مطالب مندرج در بالا توسط محقق محترم جناب استاد علیرضا دربندی تهیه شده که شامل  
بررسی کامل برنامه و توضیحات افزوده شده شخص ایشان می‌باشد. جای دارد که سپاس فراوانمان را نشر  
ایشان بنماییم زیرا که نتیجه سالها زحمات خویش را وقف عموم کرده اند. در خاتمه از دوستانی  
که جهت تصحیح و تکمیل این مطالب مایل به همکاری هستند تقاضا مندم از طریق آدرس ایمیل  
[Ashghane1golha@gmail.com](mailto:Ashghane1golha@gmail.com) با ایشان تماس حاصل نمایند.

مسعود نوین فرحبخش